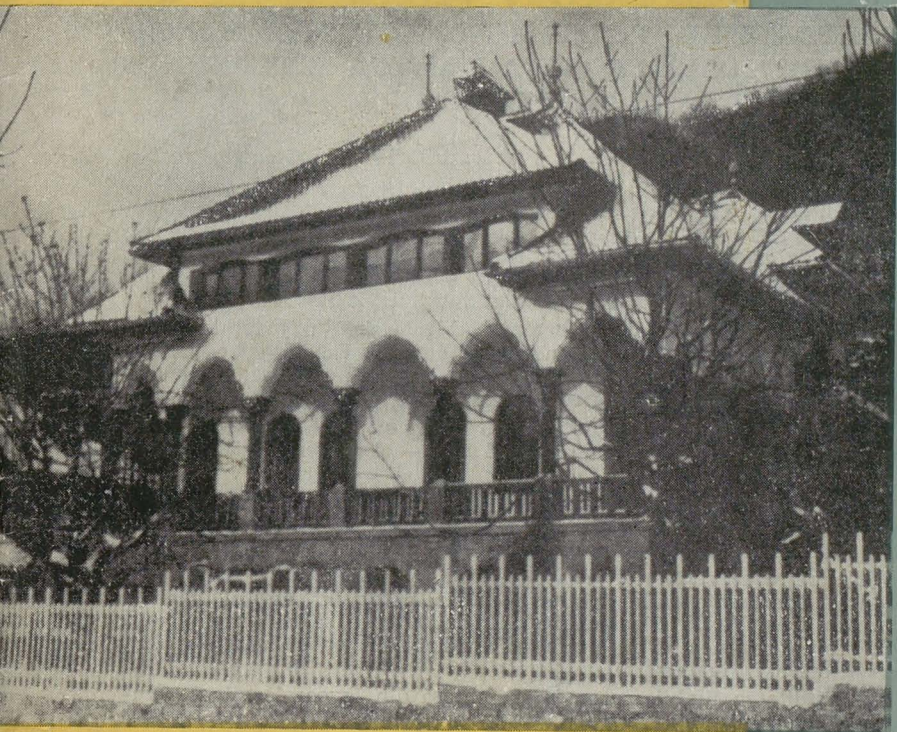

II 2416

COMITETUL JUDEȚEAN PENTRU CULTURĂ ȘI ARTĂ PRAHOVA
MUZEUL JUDEȚEAN DE ISTORIE DIN PLOIEȘTI

DIN
VIAȚA ȘI OPERA
LUI
CEZAR PETRESCU

MUZEUL JUDEȚEAN
DE ISTORIE ȘI ARHEOLOGIE
PRAHOVA
BIBLIOTECA

II 2416

3770/6 P

Verificat
2018

11 2416

SPICUIRI

DE DATE BIO-BIBLIOGRAFICE, EXTRASE ÎN CEA MAI MARE PARTE DIN TEXTE AUTOBIOGRAFICE MANUSCRISE PRIVITOARE LA VIAȚA ȘI OPERA SCRITORULUI CEZAR PETRESCU

Cezar Petrescu s-a născut la 1 decembrie 1892, în Cotnari, celebra regiune viticolă din județul Iași.

Tatăl, Dimitrie P. Petrescu, inginer agronom, laureat al Institutului Național de Agronomie din Paris, profesor de agronomie și biologie la Școala de agricultură din jud. Roman, și autorul celui mai vast curs practic de agricultură din acel timp (peste 1000 pagini cu aproape 800 ilustrații), este fiu de țaran pălmaș din județul Romanai.

Mama, Olga Comaniță, moldoveancă de obîrșie, din județul Neamț, era o fire discretă și de o profundă sensibilitate. Dotată cu o intuiție infailibilă, a presimțit de timpuriu vocația artistică a primului ei născut, pentru care a fost o mamă excepțională.

Văduvă la vîrsta de 35 de ani, cu șapte copii minori — cel mai mare, viitorul scriitor, abia împlinise 14 ani — și-a închinat viața educației acestora.

Scriitorul afirma că de la tatăl său a moștenit energia, voința și aplicarea spre spiritul realist critic, iar de la mamă, sensibilitatea artistică, dragostea de natură și pasiunea intelectuală.

Și-a petrecut copilăria, după cum singur precizează, în județul Roman, la confluența riului Moldova cu riul Siret, în peisajul familiar în care au trăit Vasile Alecsandri și M. Sadoveanu, și deci, în climatul literar care ar putea explica multe înrudiri, din epoca începuturilor, cu acești doi mari înaintași :

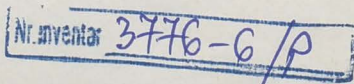
- fluiditatea limbii mereu înprospătată din izvoarele vii ale graiului și folclorului moldovean ;
- omul situat în peisaje sugestiv evocate ;
- succesiunea anotimpurilor în toată măreția și plasticitatea lor.

STUDII

A absolvit clasele primare și primele patru clase liceale la Roman. În 1907, odată cu moartea prematură a tatălui (decedat la 47 ani), se strămută cu întreaga familie la Iași, unde sfîrșește studiile liceale, apoi pe cele universitare la Facultatea Juridică din Iași.

OPERA

Două evenimente covîrșitoare au dominat tematica mai tuturor operelor sale de mai tîrziu : răscoalele țărănești din 1907 și primul război mondial, cu speranțele unei lumi noi, îngropate în noroiul tranșelor.

11 2416

Prof. Dimitrie D. Petrescu, tatăl
scriitorului (1860—1907)

Olga D. Petrescu, născută Coma-
niță — mama scriitorului
(1871—1956)

Serisoarea prof. D.
D. Petrescu, către
soția sa, vădind
grija ce o poartă
fiului lor Cezar și
înțelegerea pe care
o are pentru pasi-
unea acestuia pen-
tru citit, când nu
împlinise nici 9
ani !

Pentru Cezar, dacă are media 9,
atunci e liber până la Venirea ma-
măi, citirea nu mai ce va voi, cât
va voi; — dacă este vorba să nu
scrie, atunci să nu aștepte a scrie
când va scrie tu, ci să scrie ma-
inainte și apoi să pună scrisoarea
în plicul tău când vei scrie tu. —
Dărește cât mai des de stii doamnei
sănătate.

Cezar Petrescu, elev al Liceului Național din Iași ; 13 aprilie 1910.

Cezar Petrescu la 22 ani — Licențiat în drept — Iași, 1914. Gazetar și publicist — Perioada debuturilor.

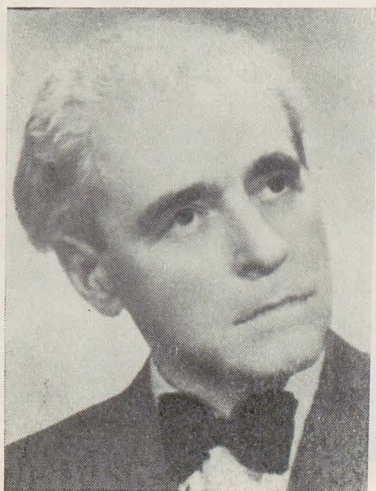
Cezar Petrescu la 50 ani — București, 1942 — publică romanele „Ochii strigoiului“ (3 volume) și „Carlton“

**Cezar Petrescu la 29 ani — Cluj,
1921.
Gazetar — publicist — Fondato-
rul revistei „Gindirea“.**

**Cezar Petrescu la 37 ani —
București, 1929,
după publicarea romanului
„Calea Victoriei“**

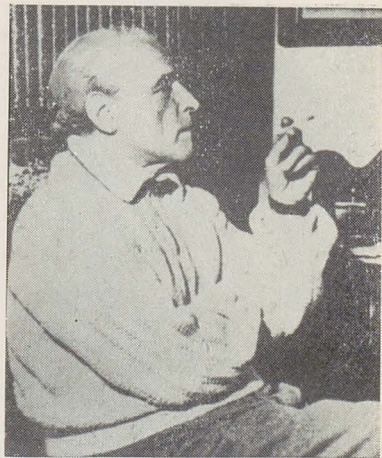
**Cezar Petrescu la 63 ani — pu-
blică „Oameni de ieri... Oameni
de azi... Oameni de mîne“**

Cezar Petrescu de vorbă cu scriitorii Demostene Botez, Mihail Sadoveanu, Mihail Sorbul, într-o pauză, în cadrul Congresului Scriitorilor, 22 iunie. 1956

De vorbă cu pionierii din Bușteni în parcul casei sale.

Una dintre ultimele fotografii ale lui Cezar Petrescu.

CEZAR PETRESCU

Scrisorile unui răzeș

Ediția II-a   Data 6.000—10.000 exemplare

Premiată de Academia Română
și de
Societatea Scriitorilor Români
ca
Marele premiu pentru Proză

CEZAR PETRESCU

ARANCA Știma Lacurilor

CEZAR
PETRESCU

Intunecare

„Calea Victo-
riei“, roman.
Ediția din 1947.

„Scrisorile unui
răzeș“, volumul
prin care auto-
rul debutează
în literatură.

„Baletul meca-
nic“ - roman -
1931.

„Aranca, știma
lacurilor“, vo-
lum de nuvele
— București,
1929

„Oraș patriar-
hal“, roman în
2 volume, 1933

Coperta roma-
nului „Întune-
care“, reedita-
re, 1960.

CEZAR PETRESCU

CALEA VICTORIEI

ROMAN

NAȚIONALĂ MECU P

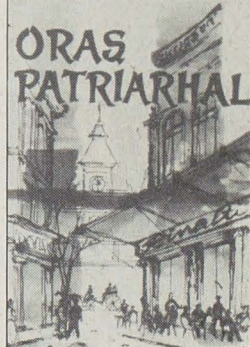
EDIȚIA II

BALEFUL MECHANIC

EDITURA „CARTEA ROMÂNIAICĂ“ BUCUREȘTI

CEZAR PETRESCU

ORAȘ PATRIARHAL

CEZAR PETRESCU

Luceafărul

EDIȚIA IV-a

EDITURA NAȚIONALĂ - CIORNÊI

ROMAN

CUȚETAREA

CEZAR PETRESCU

Apostol

ROMAN

EDITURA DE STAT PRINȚIPUL LITERATURĂ ȘI ARTĂ

„Aurul negru“,
roman.
București
ediție defini-
tivă.

Volumul I
din trilogia
„Luceafărul
sau Romanul
lui Eminescu“
(1934)

„Comoara rege-
lui Dromichet“
— roman.
București

Volumul II din
trilogia „1907“
(1938).

„Fram, ursul
polar“, una din
capodoperele
literaturii pen-
tru copii.

„Apostol“, ro-
man, 1933, re-
tipărit în 1955

CEZAR PETRESCU

PĂMÂNT ȘI CER

AURUL NEGRU

ROMAN

EDIȚIA DEFINITIVĂ

CUȚETAREA - GEORGESCU DELAFRAȘ

CEZAR PETRESCU

COMOARA REGELUI DROMICHET

ROMAN

EDITURA NAȚIONALĂ S. CIORNÎ

CEZAR PETRESCU

„Războiul lui Ion Săracu” — roman. București, 1945.

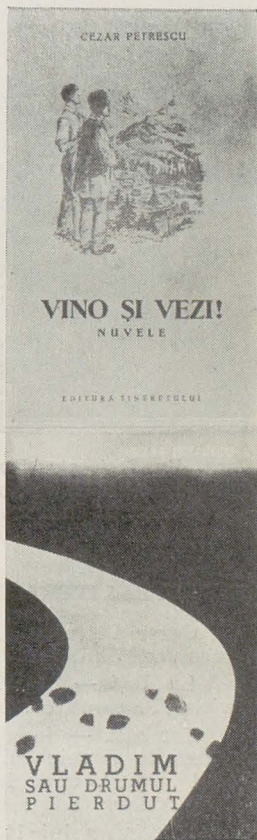

„Nepoții gornistului”, - scenariu cinematografic, în colaborare cu M. Novicov. 1952. Lucrare distinsă cu premiul II de stat.

„Ajun de revoluție 1848”, prolog de roman (1954).

„Vino și vezi”, Nuvele, 1954.

„Vladim sau drumul pierdut”, roman publicat postum (1962).

Casa din Iași, str. Romană 32, în care a locuit scriitorul cu familia, între 1910—1914, perioadă în care a fost elev în cl. a VII-a liceală și student la Facultatea de Drept, unde își ia licența în 1914.

DEBUTURI LITERARE ȘI PUBLICISTICE

Cezar Petrescu și-a început cariera de scriitor în gazetărie și a rămas unul dintre cei mai distinși reprezentanți ai ei.

La Iași — în 1912 — încă de pe băncile universității, scrie la revista „Flacăra“, condusă de N. D. Cocea.

Tot aici — imediat după încheierea armistițiului (1918) — colaborează la ziarele lui N. D. Cocea, „Depeșa“ și „Chemarea“, apoi la ziarul „Iașul“, unde leagă prietenie cu secretarul de redacție, pictorul N. N. Tonitza.

Din iarna lui 1918 încep anii de peregrinări. Părăsește definitiv Iași adolescenței și ai primei tinereți — tocmai împlinise 25 ani — ca să-și încerce norocul în presa bucureșteană, la ziarele „Adevărul“ și „Dimineața“ și, după o scurtă absență, la ziarul „Țară Nouă“, unde intră secretar de redacție împreună cu Gib. I. Mihăescu, de care avea să-l lege o trainică prietenie.

Din anul 1920 până în 1922 îl găsim la Cluj, împreună cu Gib. I. Mihăescu, redactor la ziarele „Voința“, „Patria“, „România“ și „Gazeta Transilvaniei“.

Paralel cu această activitate gazetărească, Cezar Petrescu a întemeiat în anii aceștia de peregrinări două reviste cu mare răsunet în epoca respectivă: „Hiena“ — în 1919, la București — revistă de polemică, avînd ca obiectiv demascarea moravurilor politicianismului și „Gîndirea“ — în 1921, la Cluj — în colaborare cu D. I. Cucu, Gib. I. Mihăescu, Adrian Maniu, Lucian Blaga, Radu Dragnea și, mai târziu, pictorul A. Demian etc., urmărind drept obiectiv unirea spirituală a românilor, înmănunchind toată floarea tineretului nostru creator de după primul război mondial.

În 1923 îl regăsim pe Cezar Petrescu la București ca scriitor consacrat după publicarea — în 1922 — a întîiului său volum de literatură: „Scrisorile unui răzeș“, elogiata de critică și de cititori, distinsă cu un dublu premiu, al Academiei Române și al Societății Scriitorilor Români.

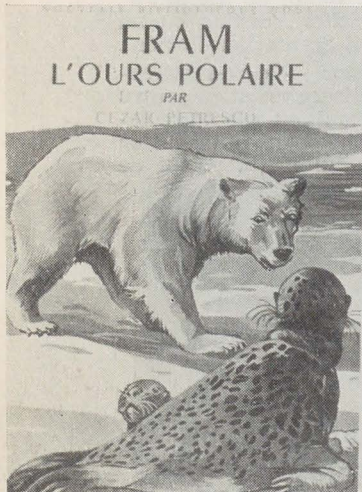
După această uvertură la opera sa de prozator — care-l etichetează drept semănătorist dar cu surprinzătoare mijloace artistice pentru un începător — scriitorul publică, în 1924, „Drumul cu plopi“, culegere de nuvele care explorează exclusiv viața deprimantă a tîrgurilor de provincie fără să părăsească însă, pînă la capătul vieții, postul de observator pe care i-l oferea activitatea gazetărească.

Casa de țară din satul Averești, fostul județ Roman, în care a locuit scriitorul între anii 1927—1931 și unde a scris „Omul care și-a găsit umbra“, „Calea Victoriei“, „Simfonia fantastică“, „Aranca, știma lacurilor“, „Kremlin“ și „Baletul mecanic“ etc.

Urmează „Omul din vis“ — volum de nuvele (1925) — de această dată de o factură cu totul inedită, care-l anunță pe analistul „fantasticii interioare“. Nuvelele sînt imediat traduse în trei limbi, tocmai pentru caracterul lor psihologic.

În 1928, odată cu alte două volume de nuvele, apare integral, în 2 vol., și primul roman al lui Cezar Petrescu — „Întunecare“, — care de mai bine de doi ani aștepta în sertar să găsească un editor curajos care să-și riște capitalul spre a tipări această vastă operă cu cele peste 80 personaje eternizate într-o mare frescă a epocii, la care încă nu se ridicase nici un romancier român.

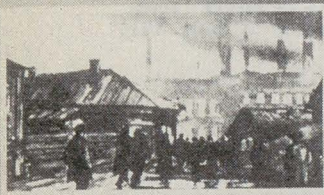

„Fram, ursul polar“, tradus în limba franceză ; „Comoara regelui Dromichet“, în limba germană ; „Oraș patriarhal“, în limba maghiară.

Era romanul generației semănătoriste, generație care se trădase. Autorul se eliberase astfel — spera el — de tirania semănătoristă.

În adevăr, romanele ce se succed după „Întunecare“ într-un ritm vertiginos — alternînd din cînd în cînd cu cîte un volum de povestiri — pledează pentru iluzia lichidării semănătorismului la Cezar Petrescu.

În 1932, în prefața romanului „Plecăt fără adresă“, la zece ani de la publicarea primului său volum, Cezar Petrescu anunță și explică proiectul său de a scrie cronică societății românești a veacului al XX-lea, împărțind opera sa epică în cicluri destinate să reunească volumele — nuvele, povestiri, romane — după temele pe care le ilustrează și pe măsură ce avea să le scrie. Iată ciclurile așa cum le-a conceput autorul și titlurile cele mai reprezentative de opere incluse în fiecare din ele :

M. GORKI
MAMA

Traducere de
CEZAR PETRESCU și NICOLAE G. BAYE

5
ROMÂN GAZETA
PARTEA RUSĂ

MIHAIL ȘOLOHOV

**DONUL
LINIȘTIT**

A. AVDEENKO

MUNCA

ROMAN

la născut de CEZAR PETRESCU

1974
EDITURA CONȘTIINȚĂ CENTRALĂ AL INDICATORUL

Traduceri din limba rusă de Cezar Petrescu

A. S. MACARENCO

**OPERE PEDAGOGICE
ALESE**

Volumul III

Texte îngrijite de literatură a lui CEZAR PETRESCU

A. S. MACARENCO

*Poemul
pedagogic*

EDIȚIA II-a

Texte îngrijite de literatură a lui
CEZAR PETRESCU

EDITURA DE STAT
PENTRU LITERATURĂ ȘTIINȚIFICĂ ȘI DIDACTICĂ
1961

Alte lucrări traduse din l. rusă și franceză de Cezar Petrescu

„Cerșetor“ — acuarela sem-
nată și datată „Cezar, 1916“

Draga domnule Petre, Cezar, 18 febr. 1930.
Am trecut „Calea Victoriei“ în tot timpul în
pas cu pas — și am văzut toată bruta lume în
amestecată în tîrîtoșii, țigărele de pîcînt, și
cari se scung și se frămîntă dintr-o parte în alta
a societății capitaliste. — Aha, și cei vechi și noi
lui Nicolae Filimon nu va scrie un film vorbit
de moravuri sociale ca al Italiei. — Să trăiești!!
Nezi alăturată factura din Figaro. Localitate
cele spuse a se de spiritual și de primă de pe vîlă
literare și cîmpulă învîntărie din interesele noastre
ale scriitorilor. — Afectuos și strălucit de mare
D. Ciomă

Scrisoare adresată scriitorului de Ion Bianu, pre-
ședintele Academiei Române — 18 februarie 1930.

CASA MEMORIALĂ

MEMORIEI LUI CEZAR

Singurătatea sură împresoară,
Ca un amurg întârziat de seară,
Casa memorială,
Pustie și goală,
Păpușile amintirilor de ceară.

Portița, un podeț, pridvorul,
Așteaptă parcă
Și astăzi să se mai întoarcă,
De pe cărări de munte, scriitorul.

Dar dintr-o noapte, parcă ar fi fost
ieri,

E poate-n cîntec de privighetoare,
În rădăcini, în frunze și în soare,
Da-n casa lui nu este nimeni.

De-atuncea pare aicea totul straniu,
Și totul neschimbat, la locul lui,
Un univers rămas al nimănui,
ce-a stat din mers, ca un ceasornic.

Doar timpul singur zace-ntins și mut,
În liniștea odăilor deșarte,
Citind aceeași pagină de carte,
Unde-a lăsat-o el, la început.

Stă timpul-ascuns și-n foi de
manuscris,
În rînduri și în literile mari,
Și nevăzut le roade ca un cari,
În masa scundă unde el le-a scris.

Ca într-un rit uitat, egiptian,
Sînt toate adunate-aici de față,
Precum au fost pe cînd era în viață:
Un toc, o călimară, un roman...

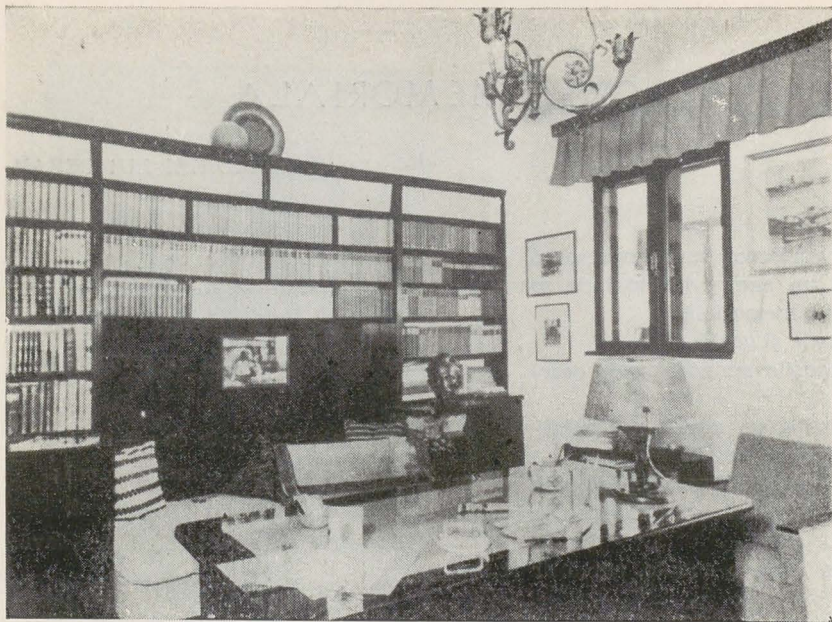
Dar toate îngropate ca-ntr-o lavă,
Ca-n nu știu care ireal Pompei ;
Cerneala-i ca rugina pe condei,
Și ștersă pare scoarța cea moldavă.

Mimînd obscur finala transformare
Sfidează nemurirea niște scrum
În scrumiera inutilă-acum,
Că-i demult stinsă ultima țigare.

Vizitatorii, ca-ntr-o catedrală,
Pășesc tăcut și fața li-i sfioasă,
Și parcă-l caută, că nu-i acasă.
Aici în casa lui memorială.

În seara ceea de-am deschis un tom
Din operele lui care-au rămas,
În orice rînd am auzit un glas,
Și-am cunoscut că-i
glasul lui de om.

Poezie dedicată memoriei lui Cezar Petrescu, de poetul și vechiul său prieten Demostene Botez, la două luni după moartea scriitorului,

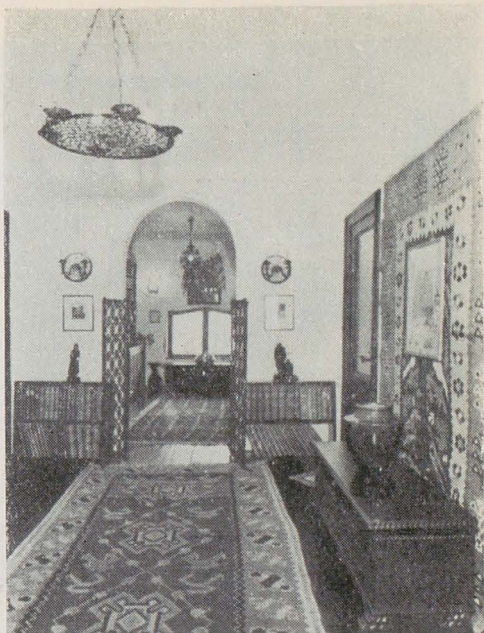

Biroul scriitorului unde lucra cu colaboratorii.

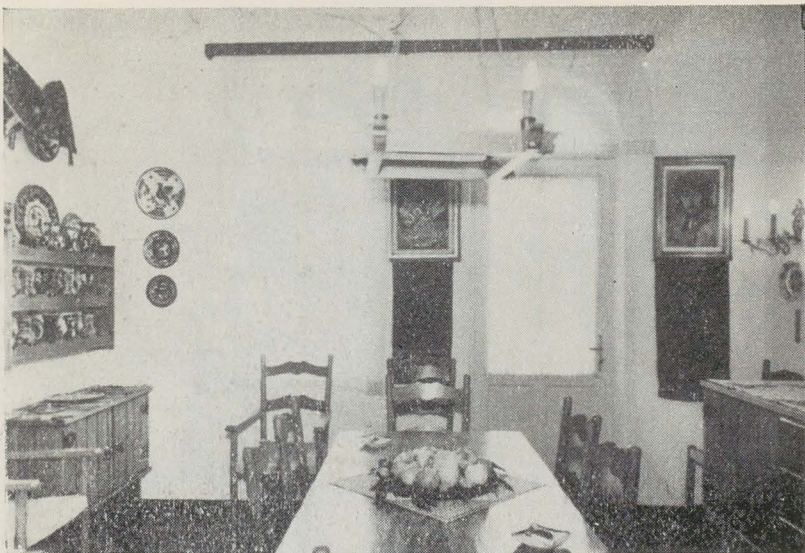

Biroul de primire pentru confracți.

Spre bibliotecă

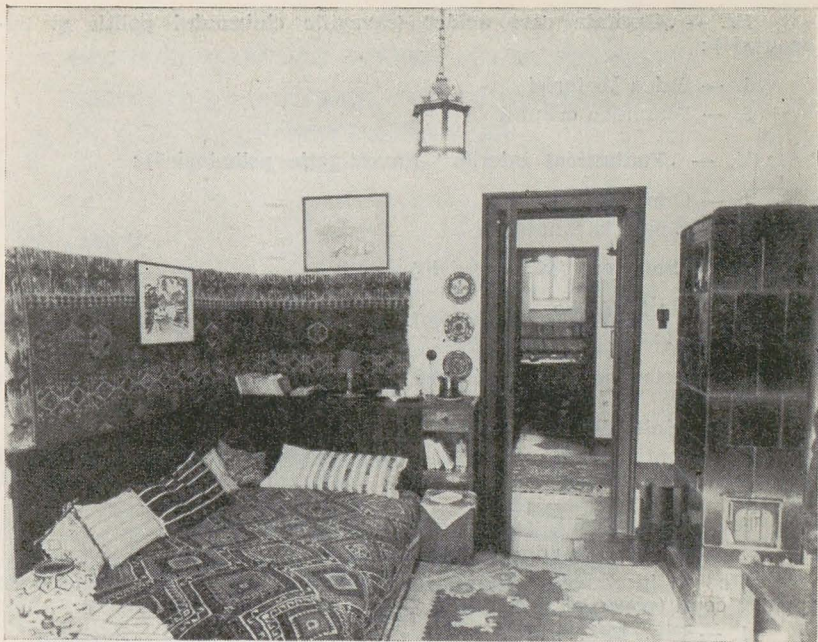
Biblioteca scriitorului înnumără 9.000 volume
<https://biblioteca-digitala.ro / histmuseumph.ro>

Sufrageria Casei. Întregul mobilier țăranesc de aici și din întreaga locuință confirmă înalta prețuire a lui Cezar Petrescu pentru arta populară română.

Masa de pe verandă, unde scriitorul își făcea singur cafeaua turcească.

Camera de culcare a scriitorului.

I. — „Rodul pământului“

(lumea satelor și a „muncitorilor de pământ“):

1. — Apostol
2. — 1907

II. — „Război și pace“ (ororile războiului și dezamăgirile păcii, cu noua faună politico-socială ivită după primul război mondial):

1. — Întunecare
2. — Aurul negru.

III. — „Tîrgurile unde se moare“ (scufundarea vieților obscure din tîrgurile provinciale):

1. — Drumul cu plopi
2. — Oraș patriarhal.

IV. — „Capitala care ucide“ (ravagiile cinismului politic și demagogic):

1. — Calea Victoriei
2. — Duminica orbului

V. — „Fantasticul interior“ (investigație psihologică):

1. — Omul din vis
2. — Simfonia fantastică

VI. — **Satyricon** (satiră socială):

1. — Greta Garbo
2. — Floarea de agave

La acestea șase, autorul mai adaugă un ciclu, mult mai unitar:

„Rădăcinile din celălalt veac“

în care intenționa să reconstituie evoluția economică, socială, politică și morală a României dintre 1800 și 1900. Dintre proiecte a realizat doar:

1. — Luceafărul sau Romanul lui Eminescu (trilogie)
2. — Ajun de revoluție, 1848. (fragment de roman).

Un loc însemnat în opera lui Cezar Petrescu îl ocupă literatura pentru copii (povestiri, romane):

1. — Pif ... Paf ... Puf ...
2. — Fram, Ursul polar (roman)
3. — Omul de zăpadă (roman)
4. — Cocîrț și bomba atomică (roman)

La data instaurării regimului de democrație populară, Cezar Petrescu împlinise 52 ani. Cea mai mare parte din opera sa era scrisă. Totuși dinamismul creator caracteristic epocii noastre i-a inspirat câteva opere însuflețite de optimism:

1. — Nepoții gornistului (în colaborare cu M. Novicov).
2. — Nepoata lui moș Ursache
3. — Vino și vezi !...
4. — Oameni de ieri... Oameni de azi... Oameni de mâine...

Romanul Vladim sau Drumul pierdut — rămas neterminat și tipărit postum — ar fi dat desigur întreaga măsură a noii viziuni epice a scriitorului.

Dar activitatea în care Cezar Petrescu s-a arătat neîntrecut după 23 August 1944, este aceea de traducător. Romanul „Pe Donul liniștit“ de M. Șolohov, distins cu un premiu special, ocupă locul de frunte printre traducerile din ultimele două decenii.

Tot astfel, neobosită a fost în anii aceștia activitatea sa prin conferințe ocazionale în țară și peste hotare, articole în presă, publicații etc.

OPINII ȘI MĂRTURII DESPRE CEZAR PETRESCU

SEMNAȚE DE CONFRAȚI, CRITICI LITERARI SAU
OAMENI DE CULTURĂ

N. PÎRVU :

Transcriptor al preocupărilor veacului, Cezar Petrescu transfigurează o viață lipsită de fictiv, de convențional. Frust și realist, el pune un accent de sarcasm timpului nostru convulsiv, căruia îi arată o atît de umană înțelegere“ („Curentul“, 3.VI.1932).

GHERARDO GHERARDI (1930) :

„Spirit dramatic complex, plin de ascunzișuri misterioase, de aluzii subtile, de cercetări intelectuale, de sfîșieri sentimentale, de neliniști și veselii, de tenebroase obscurități și de luminozități ardente“.

PERPESSICIUS :

„...Intunecare“ e mai mult decît un roman de război... Este, dincolo sau poate cu și grație calităților sale literare, un autentic și viguros document de epocă“.

„...Apostol“, roman plin de viață și de învățăminte în care cronica socială și politică a epocii e pururi prezentă“.

„...Aurul Negru“... arată în ce grad Cezar Petrescu a fost și un anticipator al vremii de astăzi, în care, de la un capăt la altul al țării, pulsul sondelor și turbinelor bate într-un ritm din ce în ce mai febril“.

„Cezar Petrescu... autorul prin excelență tipic dintre cele două războaie.. a fost mai mult decît un scriitor fecund și pururi prezent în arena literaturii. El a fost unul din cei mai sensibili martori ai epocii sale, ispitit neînterupt de probleme și aspirînd cu adevărat, după ilustra pildă a marelui său patron, Balzac, să ne dea o comedie umană arată în meridianul nostru.

(Contemporanul — martie 1961).

**SCRISOARE PRIN CARE IOAN BIANU, PREȘEDINTELE ACADEMIEI
ROMÂNE (ÎNTRE ANII 1929—1932), ELOGIAZĂ ROMANUL
„CALEA VICTORIEI“.**

18 februarie 1930

IUBITE DOMNULE PETRESCU CEZAR,

Am trecut „Calea Victoriei“ în tot lungul ei — pas cu pas — și am văzut toată biata lume bună amestecată cu vicăloșii, ticăloasele și ticăloșiile care se scurg și se frământă dintr-o parte într-alta a societății capitaliste. De la „Ciocoi vechi și noi“ a lui Nicolae Filimon nu s-a scris un film vorbit de moravuri sociale ca al dumițale. Să trăiești !!

Vezi alăturată tăietura din Figaro. Localizați cele spuse așa de spiritual și de frumos despre vlășia literară și ciupeala inevitabilă din interesele voastre ale scriitorilor.

Afectuoasă strângere de mână,

I. BIANU

DISTINCȚII

ACORDATE SCRITORULUI CEZAR PETRESCU PENTRU MERITE DEOSEBITE ÎN DOMENIUL CREAȚIEI

În 1923 a fost distins de Academia Română și Societatea Scriitorilor Români cu „Marele premiu pentru proză“ pentru volumul său de povestiri „Scrisorile unui răzeș“, cu care debutase în literatură în 1922.

În 1931 lui Cezar Petrescu i s-a acordat Marele premiu național pentru literatură „Eliade Rădulescu“ pentru romanul „Întunecare“.

În 1954 Cezar Petrescu este distins cu premiul II de Stat pentru „Nepoții Gornistului“ (scenariu cinematografic în colaborare cu M. Novicov). Apoi este laureat al Premiului de Stat pentru merite deosebite în domeniul creației. Nu mult mai târziu este distins cu Ordinul Muncii cl. I.

În 1955 este ales membru al Academiei.

Apoi, membru în Comitetul de conducere al Uniunii Scriitorilor.

După 23 August 1944 a desfășurat activități multiple pe țărîm obștească, mai ales în cadrul Comitetului Național pentru Apărarea Păcii, din al cărui birou Cezar Petrescu făcea parte.

În anii 1957 și 1959 a prezidat Comitetul Național de pregătire a festivalurilor mondiale ale tineretului și studenților „Pentru pace și prieteniei” și a condus delegațiile române la festivalurile desfășurate la Moscova (1957) și Viena (1959).

În anii 1958 și 1960 a prezidat Comitetul Național de pregătire a celor două festivaluri internaționale ale teatrelor de păpuși și marionete care s-au desfășurat la București.

Gazetar și romancier cu alese calități, Cezar Petrescu a fost unul dintre cei mai fecunzi prozatori. A lăsat în urma sa o vastă operă, alcătuită din nuvele, povestiri și romane, o adevărată frescă a societății timpului său, cuprinsă în 57 volume.

Literatura pentru copii și cea de analiză psihologică a găsit un larg răsunet peste hotare, operele lui fiind traduse în peste 20 limbi.

Regimul nostru acordă o deosebită prețuire creației literare a lui Cezar Petrescu, care abia acum cunoaște o adevărată popularizare.

Muzeul memorial „Cezar Petrescu”, din orașul de la poalele Caraimanului, este încă un omagiu.

SMARANDA CHEHATA

și

N. I. SIMACHE

Directorul Muzeului Județean
de Istorie — Prahova

Lucrare întocmită

de

SMARANDA CHEHATA

și

N. I. SIMACHE

52